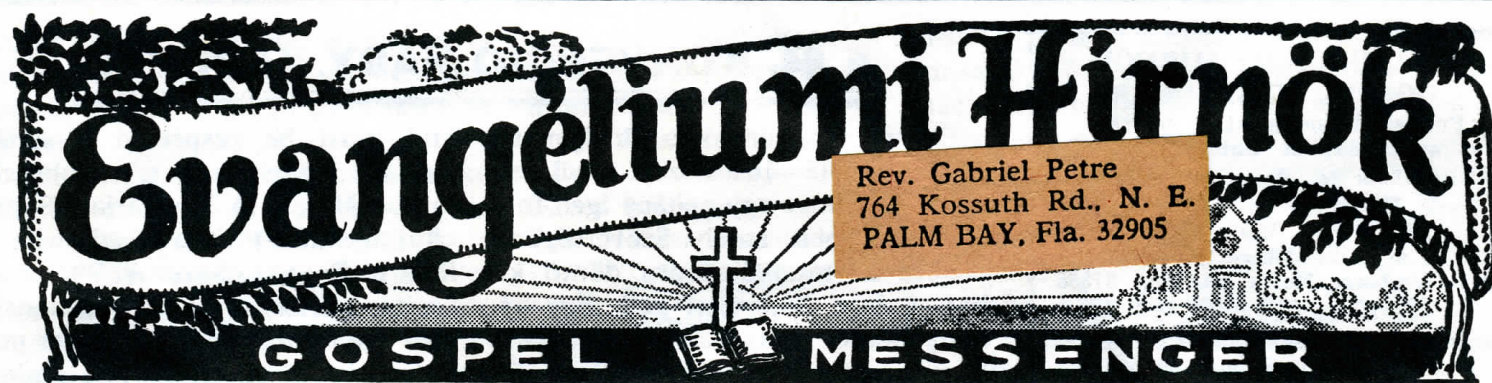

Rev. Gabriel Petre
764 Kossuth Rd., N. E.
PALM BAY, Fla. 32905

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

A beépített erő

"A felhőket rendeli az ő szekerévé, jár a szeleknek szárnyain." (Zsoltár 104:3.)

Amióta a világon az utasok egy nagy része "légi utas" lett, az utazási élmények új tapasztalatokkal gazdagodtak.

A földön — vonaton, autón — utazáskor a visszafelé száguldó fák, házak jelzik a jármű sebességét. A levegőben nincs ilyen "támaszpont" és jelző tárgy. A repülőgép haladása úgy tűnik, mintha lassan úszna a felhők felett.

A sima repülést néha megzavarja egy csengő — mint egy gong — hangja, s a gyakorlott légi utas tudja, hogy a gép vezetője hívja a figyelmet. Mire az utas felnéz a mennyezetre, már látja a kivilágított felszólító figyelmeztetést: "Fasten your seatbelts!" (Kapcsold fel a védő derékövet.) Ha a gép még messze jár a

céljától, akkor azt is tudja a tapasztalt utas, hogy a gép légörvényes szakaszon fog áthaladni és a légzavar meg fogja rázni, vagy táncoltatni a gép-madarat. A hirtelen rázkódás, esés kivetheti az utast a székéből.

Amikor a légörvénybe jut a gép, az ablak mellett ülő utas láthatja, hogy a szárny, ha nem is nagy mértékben, hajlong, csapkod fel és alá, mintha tényleg madár szárnya lenne. A madárnál mindez természetes. A madár így repül. De a repülőgépnél a merev szárny látszik természetesnek.

Minden agyban felötlik a kérdés: vajon mennyi hajlást és terhet bír ki a szárny? Egy torontói testvérünk, aki repülőgép szárnyakat építő vállalatnál dolgozik, a következő megnyugtató kijelentést tette: "A szárny olyan szilárd és erős, hogy a normális tehernek az ötszörösét kell kibírnia." Amikor láttam a szárny hajlongását, eszembe jutott ez a mondat. A szilárdságot és tartó erőt beépítik a szárnyba. A gép mérnökei tudják, milyen vihart kell a szárnyaknak kiállniuk.

A beépített erő!

A vihar jelentkezése nem élvezetes érzés, de nem is túl veszélyes. A gép bírja!

A repülőgép utasa a zsoltáros szavaira gondol: Az Úr is a szelek szárnyán jár. Ott van Ő is a repülőgépen gyermekeivel.

A gép egyhangú motor-zúgása alatt az ember képzelete működik. Így repülünk az élet-térben, sima

légben, napsugárban. Még az alattunk levő fehér tenger is vakító fehérén, és biztatóan sugárzik. Nincs baj, nincs ok a félelemre, mindaddig, amíg a pilóta csengője fel nem riaszt.

Ilyen sima volt az én élet-repülés is jó sokáig. Feleségem, gyermekeim, egészséges, jó testvéreim, kedves szüleim velem voltak. Az élet apró-cseprő fodorzásokai értek, de nem volt semmi különös baj. Az élet mégis csak szép!

De amikor a második világháború után néhány héten belül négyszer kellett a temetőbe mennem kedveseim koporsója után, akkor a repülésem hatalmas viharba került.

Ki fogom-e mindezt bírni? Erős lesz-e a szárny?

Míg a vihar a legveszélyesebben hánytadobta az élet-repülőmet, egy testvérem ezt súgta a fülembe: "Testvérem az Úr tudja ezt!". Ma úgy magyarázom ezt a hitet erősítő mondatot: "A mennyei tervező mérnök beépítette az erőt a szárnyba. Kibírod."

Május 22-én temettük Cantonban Szász János testvér elhunyt nejét. Szász testvérem ezt mondta: "Udvarnoki testvér, eddig a temetéseknél mindig a koporsó előtt mentem. Most a koporsó után lépkedtem. Nagy különbség van a kettő között. Ez az út igen fájdalmas volt." Szász testvérünk életszárnyait hajlítgatta a vihar, de a szárny erős volt. Alig, hogy vége lett a temetésnek, kijelentette: "Ezután is itt maradok és ennek a kis gyülekezetnek szolgálom, ameddig csak bírok."

A beépített erő!

De ne csak a halálesetekre gondoljunk. Az élet eleven próbái sokszor keményebbek, mint az elmúlás okoz-

Isten dolgai

Ha levél rezdül, Istenre sejtetek.
Ha fény villan, Reá gondolkodok.
A hangok is, mind Istent keresnek...
Még akkor is, ha pokol dohog...

Ha eskü szól, vagy káromlás rikolt,
én ott is csak a Nevét hallom.
Nem emlékszem, a káromló ki volt...
— Hova lesz a vízben a hal-nyom?

A Nap, a Holdvilág, vagy a sötét,
titkon mind-mind Róla beszélnek.
Lelkembe tüzte a szent ösztökét
s csodás dolgai bennem élnek...

Belényesi István

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905

Editor — Szerkesztő:

DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,

Murfreesboro, North Carolina 27855

Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid at Melbourne,
Fla. and additional mailing office.

Subscription fee: \$5.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:

Mrs. Jack Steg

321 Wilbur Court, Palm Bay, Fla. 32905

Tel. 305-723-1397

FONTOS: Címváltozást, kérjük,
jelentsék Mrs. Jack Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyediken pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

ta fájdalma. Gyermkeink, egész-
ségünk, anyagi és lelki helyzetünk
amelybe Isten öntötte be az erőt.

Isten, aki a szelek szárnyán repül,
jól ért a repüléshez. Ismeri az élet
légerét. Biztosra veszi, hogy a viha-
rok jönnek. A vihart nem hárítja el,
nem kerüli ki, hanem "ötszörös erőt"
ad a szárnyba.

Jó az Úrban bízni. Segít, hogy az
élet minden próbáját kiálljuk. Az
erőt és szilárdságot már a szár-
nyainkba építette. U. B.

MISSION BUDGET OF BAPTISTS UP

Valley Forge, Pa. (UPI)

— Budget income of the American
Baptist Convention in 1971 was the
largest in the history of the 64-year-
old denomination, according to the
Rev. Ralph R. Rott, executive
director of the division of world
mission support.

Income of parts I and II of the
Mission Budget was \$15,253,161 in
1971, compared with \$14,705,780 in
1970.

"Congratulations to all American
Baptists for giving the largest
amount in the history of the
denomination to the mission budget,"
Mr. Rott said in reporting the
figures.

A 64. KONVENCIÓ NAGY KÉRDÉSEI

Ez évi konvenciónk Bridgeport-
ban, július 13—16-a között arról lesz
nevezetes, hogy egy néhány igen fon-
tos kérdésben, amely Szövetségünk
életére és munkásságára döntő ki-
hatású lesz, határozni kell. Egy né-
hány pontot testvéreink elé tárunk,
hogy a konvencióra felkészülten jöj-
jenek és meggondoltan dönthesse-
nek.

1. A konvenció egyik feladata lesz
a Bethesda Otthon új gondnokának
a megválasztása. A Vagyoniügyi Bi-
zottság kiküldött egy szűkebb körű
bizottságot az új gondnok kiválasz-
tására és a konvenció elé való ter-
jesztésre. Az alapszabályok szerint
az új gondnokot két-harmad szava-
zat többséggel kell megválasztani.

2. Az elmúlt konvenciói év alatt
sok tévhit és rémhír keringett test-
véreink körében Szövetségünknek az
American Baptist Churches-hez (ez
az American Baptist Convention új
neve) való viszonyáról. Olyan gya-
núsítások terjedtek, hogy szövetség-
ünk egyes vezetői át akarják játszani
a magyar baptista szövetséget a
Déli Baptista Szövetség kezére. Ez
természetesen olyan gyanúsítás,
amely nem fedi a valóságot. Van
olyan törekvés szövetségünkben,
amely alapszabályunk erőltetett és
téves értelmezése alapján meg sze-
retné tiltani egyes magyar gyüleke-
zeteknek, amelyek a déli baptisták
testvéri segítségét keresik, hogy az
amerikai magyar baptista szövetség-
hez tartozzanak. Úgy magyarázzák
ezek a testvérek Szövetségünk alap-
szabályát, hogy a magyar gyülekeze-
tek csak úgy tartozhatnak a magyar
szövetségbe, ha kizárólag az ameri-
kai baptista szövetséghez tartoznak.

Ebben a kérdésben megkértük az
ABC illetékeseit, hogy ők adjanak
hivatalos magyarázatot alapszabá-
lyunk idevonatkozó részéhez. A ma-
gyarázó válasz a többek között így
hangzik (ezt az eredeti levélből idéz-
zük):

"Per your request, I have reviewed
the Bylaws of the Union with our
denomination authority on such
matters. While the Bylaws are not
worded well, they are legally binding

and must be respected... Article
I of the Blaws restricts membership
in the Union to Hungarian Baptist
churches and to individuals who be-
long to Baptist churches. The article
omits specifying the relationship
that the local Baptist churches must
have with national or international
Baptist bodies. Therefore, Hun-
garian Baptist Churches and in-
dividuals affiliated with the South-
ern Baptist Convention or some
other Baptist denomination are
eligible to apply for membership in
the Union and to fully participate
in its life.

However, Article IV, Section 1 (c),
is directly concerned with the affi-
liation of the Hungarian Baptist
Union of America as an organiza-
tional entity in itself. The section
unequivocally declares that the
Union shall have an exclusive
relationship to the American Baptist
Convention, although Union member
churches and individuals may be
related to the Southern Baptist
Convention or the American Baptist
Convention or to another Baptist
Convention."

További írásbeli és személyes meg-
jegyzésekben az ABC hivatalosai ki-
jelentették, hogy az ABC minden
baptista szövetséggel és nem baptis-
ta közösséggel együtt kíván dolgoz-
ni. *Semmiféle érdek és úgyszeretet
nem kívánja, hogy a magyar baptis-
ták gyengítsék egymást egyik, vagy
másik baptista közösséghez való tar-
tozás miatt.* A gyenge magyar bap-
tista gyülekezetek ma úgy, mint
40—50 évvel ezelőtt ott keresnek tá-
mogatást, ahol kaphatnak. A két szö-
vetségnek a szembe állítása ellenke-
zik az American Baptist Convention
ecumenikus felfogásával.

A fenti hivatalos helyről jött nyi-
latkozat megnyugtathat mindenkit,
aki az amerikai magyar baptista
missziót szereti és akinek az Úr ügye
kedves. Ezzel az üggyel kapcsolatban
a vagyon kérdésében is megnyugta-
tó tanácsot kaptunk. Az amerikai
magyar baptista szövetség vagyona,
úgy amint ezt szövetségünk régeb-
ben elhatározta, az ABC tulajdona

Az üdvösség valóság

(Igaz történet.)

M. I. mindössze negyvennégy évet élt, amikor itthagya ez árnyékvilágot és a jobb honba, az örök honba költözött. Magyarországon látta meg először a melegen sugárzó napot, a kék eget és fénylő csillagokat. Ott ringott bölcsője; ott érezte a szülői szeretet — emberi szavakban ki nem fejezhető — erejét. Ott töltötte a gyermekkor, az iskolás kor éveit és ott állott az oltár előtt — párjával — várva az új, a házasságra az áldást...

M. I. élete nem volt mentes a földi, az emberi élet ezerféle küzdelmeitől. Sok viszontagságon ment keresztül már az óházában és talán ez is közrejátszott abban, hogy 1956-ban férjével együtt Svájcba, majd onnét 1964-ben Kanadába utazott. De balsorsa M. I-t elkísérte Svájcba és Kanadába is.

A nehéz munka, a pincelakás, az angol nyelvtudás hiánya Kanadában is nehézzé tette életét. A meg nem értés, a szeretetlenség az érzékeny lelkű nőt súlyosan megviselte, és sorsát csak nehezítette. Az anyaság öröme nem adatott meg neki; nem volt senki, aki sok bánatában és kevéssé örömeiben osztozott volna.

Volt két leánytestvére, de azok az Egyesült Államokban éltek; egyik New Yorkban, a másik Chicagóban; így a nagy távolság miatt azokkal is ritkán találkozhatott.

M. I. vallásos szülők gyermeke volt; ő maga is vallásos életet élt, de nem volt élő hite, nem ismerte az üdvösség útját; ezért lelkét vallásossága nem elégítette ki.

A sok csapást a legnagyobb csapás követte. M. I. súlyos beteg lett. Kórházba került, ahol az orvosok megállapították a modern kor legborzalmasabb betegségét: a rákbetegséget. "Csak az Isten segíthet" — mondták az orvosok.

M. I. nőtestvérei: G. férjével és két gyermekével szorgalmas látogatója a New York-i hívő magyarok gyülekezetének és egy alkalommal forró könnyek között kérte a jelenlevőket a testvéreért való imádkozásra. Attól fogva a kis magyar hívő csoport állandóan imádkozott a sú-

lyos betegért. M. M-néhez, a gyülekezet egyik tagjához pedig úgy szólt a nagybeteg nővére: G.: "Mentsd meg a mi testvérünket és vezesd az Úrhoz. Írjál neki és írd meg: mit kell tennie, hogy az Úr kegyelmét elnyerje és elismerje az Úr Jézust személyes Megváltójának..."

A levél nem maradt válasz nélkül. Hihetetlen örömet jelentett részükre a levél és velünk együtt örültek az Isten angyalai is. A levélben többek között ez állott: "...bűneimre bocsánatot nyertem és az Úr Jézust a szívembe fogadtam..."

Egy alkalommal így szólt az öt meglátogató New York-i nőtestvére: "Hitem megerősödött az Úrban. Tudom, hogy az Úr meghallgatott engem és elkészítette nekem a menyeyi hajlékot..."

Közben a betegség még súlyosabbá vált. M. I. ereje fogyóban volt, hangja egészen elhalkult. Látható volt, hogy hamarosan elmegy a minden élők útján.

Elköltözése előtt két nappal a kórházi ágynál jelenlevő négy személynek soha el nem felejthető átélésben volt része. M. I. felült ágyában. Arcát mennyei fény és mosoly borította. Kitárta két kezét és — aki már csak suttogva tudott beszélni — most hangosan és érthetően szólalt meg: "...Boldog vagyok, nagyon boldog vagyok, mert már hazamegyek az örök hazába, amit az Úr elkészített számomra."

A jelenlevőket rázta a zokogás...

És a nagybeteg újra megszólalt, hangosan és értelmesen: "Ne sirjatok"... mondta, "nekem már semmi sem fáj... Én boldog vagyok, mert az Úr velem van..."

És a kórházterem imateremmel alakult át. Imádkozott a nagybeteg; gondolva azokra, akiket tudva, vagy tudatlanul megbántott; imádkozott hitetlenül élő ismerőseiért, rokonaiért, közeli hozzátartozóiért. Majd búcsúszavakat mondott általa nagyon szeretett szülei, testvérei, sógorai felé.

Ezekután az általa oly nagyon szeretett szent könyvecskét kérte. Ki-

nyitotta, nézegette, míg el nem bókolt a könyv nézése közben...

Ekkor már öt nap és öt éjjel volt a nagybeteg ágyánál a New Yorkból nőtestvére látogatására érkezett G.

Még egy éjszakája volt a nagybetegnek. Virradatkor kissé megkönnyebbülve így szólt a mellette álló testvérehez: G-hoz: "Isten veled, kis testvérem..."

Öt perc múlva pedig ezt mondta: "Most már haldoklom." A nagybeteg szemeiben könnyek csillogtak. Még egy szó hagyta el ajkát: "Istenem..." és három nehéz sóhaj után a nagybeteg lelke eltávozott a sokat szenvedett testből az örök üdvösség homába, hogy színről-színre lássa azt, aki helyet készített a mennyben számára...

Fülöp Árpád

H í r e k

HOLDRÓL A FÖLDRE, HOGY AZ ÚRNAK SZOLGÁLJON

James Irwing úrhajós, aki az Apollo 16 rakétával a holdra lépett, kijelentette Philadelphiában a Déli Baptista Nők gyűlésén, hogy lemond a további úrhajózásról és teljes idejét, valamint munkásságát az Úrnak szenteli.

Csehszlovákia. (EBPS) Csehszlovákiában "koncentrációs zárdákat, ill. kolostorokat" állítottak fel. Az osztrák katolikus hírszolgálati iroda lapja a *Kathpress* jelenti, hogy azoknak az apácáknak, akik 1968 óta szabadon folytathatták vallásos munkájukat, megtiltották a további nyilvános működést. Az apácákat koncentrációs zárdákba kényszerítik. Ugyanakkor arra kényszerítik a katolikus papokat, hogy 60 éves korukban vonuljanak nyugalomba. Ez az intézkedés nagy nehézséget fog okozni a csehszlovákiai katolikusoknak, ahol már is kb. 3500 kisebb egyházközség lelki vezető nélkül áll a pap hiány miatt. Mivel a katolikus szemináriumok számát 14-ről kettőre csökkentették (Leitmeritz és Pozsony) a lelkész-utánpótlás lehetetlennek látszik.

Amit a bölcsőben tanulunk, az a sírig megmarad. (Salamon)

NŐK ROVATA

Rovatvezető: SZERENCSY JÓZSEFNÉ

Női konf. elnök: Petre Gáborné

Alelnök: Attila Tivadarné

Pénztáros: Kish Ernőné

Jegyző: Forrás Edéné

"...ÉN SZÁMÍTOK RÁJUK...!"

Három esztendeig dolgoztak együtt a Mesterrel, s most a keserű Golgothai út, s a dicső feltámadás után, a tizenegy tanítvány együtt megy Jézussal Bethániáig. Ott megáldja őket és "míg áldá őket... felvitették a mennybe". Így írja Lukács 24:51. versében. Nem lehetett keserű a búcsú, "mert nagy örömmel visszatérnek Jeruzsálembe". De Jézusnak volt búcsúszava hozzájuk, sőt kaptak megbízatást mielőtt eltávozott a Mester.

Szolgálatot bízott a tanítványokra: "...hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek". (Márk. 16:5.)

Egy legendát olvastam; s annak egyik kitétele megragadott. A legenda szerint, mikor Jézus földi szolgálatának befejezése után felvitették a mennybe, az angyalok észrevették rajta a kereszt és a szenvedés nyomait. Gábrriel angyal meg is kérdezte: "Uram, ugye sokat kellett szenvedned az emberektől a földön?" Igen — mondta Jézus. "Uram — kérdezte tovább Gábrriel —, tudják-e az emberek, hogy te mennyire szeretted őket, és mit tettél értük?" "Még kértem Pétert, Jánost, Jakabot és még néhányat a tanítványok közül, hogy mondják el másoknak, s azok

Mindig, mindenütt Krisztussal!

*Ki csendben elaludt az Úrban,
ne keresd a messze távolban.
Az Úr szava ígéri biztatón;
Krisztusnál meglesz mindenkoron.*

*Krisztusnál és nem idegen honban,
nem csalóka, eltűnő álomban.
Krisztusnál, ki időnk folyásában
miként megígérte, mindig mellettünk van.*

*Krisztusnál itt — Krisztusnál ott...
Ő üdvösségszerző szent légyott.
Nincsenek távol kedveseink, lám
csupán a partnak túlsó oldalán.*

Rappard Dóra

továbbítsák egészen addig, míg az egész földkerekségen tudni fogják, hogy mit tettem értük" — mondta csendesén Jézus. Gábrriel angyal arra azonban kételkedővé vált, mint aki ismeri és tudja milyen hitvány is az ember. Majd megszólalt: "Uram! mi lesz ha Péter, János meg Jakab és a többiek is belefáradnak kérésed teljesítésébe, s nem adják tovább? Van erre az esetre, valami más terved is?" "Nem, nincsen más tervem — válaszolt az Úr szelíden — de én számítok rájuk és megbízom bennük."

Isten sohasem ejt hibát. Jézus az Istenfia sem csalódott azokban, akikre az evangélium szolgálatát bízta, de vajon mireánk számíthat-e az Úr, megbízhat-e bennünk, hűek vagyunk-e a kevesen is?

Pál apostol (I. Kor. 12:5.) rámutat arra, hogy "a szolgálatokban is különbség van. De mindezeket ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön amint akarja". Így, amilyen képességet kaptunk, azzal kell szolgálunk, mert a mi Krisztus Urunk országának örököse, tagja csupán az lehet, akire Ő számíthat, aki kész a közösségvállalásra, szolgálatra, aki szolgálatában hallgatni tud a Lélek szavára, intésére, és irányítására. Kérdezd meg Uradat, hogyan szolgálhatod őt?

A szolgálat kiváltság is, annak, aki végzi, kiváltság mert Jézus elfogadja szolgálatodat, bármilyen szerény, de a Lélek indításából jövő.

Örömmel gondolkodom arra a testvérnőmre, aki minden alkalmat igyekszik felhasználni; ha útjában gyermekeket lát, hívja a vasárnapi iskolába, ha felnőttel találkozik nem mulasztja el a bizonyágtevést Jézusról.

Egy testvérnőnk úgy találta meg szolgálatát, hogy saját otthonába hívogatja a nem hívó szülők gyermekeit, s ott rendszeresen bibliai tanítással oltja lelkükbe az Isten igéjét. Szolgálatja kétirányú, mert a gyermek viszi tovább a nem hívó szülei felé azt, amit ő átvett, s ma-

Misszió mezőkről...

MAGYAR EVANGÉLIUMI NAPOK CLEVELANDBAN

gáévá tett. Felemelő, buzdító volt látni a hűséget és odaadást ebben a munkában. Mert van boldogság a szolgálatban és ez lesugárzott testvérnőm arcáról is.

Istenünk a teremtéskor minden teremtménynek adott rendeltetést is. Olvassuk: "...hajtson a föld gyenge füvet, gyümölcsfát, mely gyümölcsöt hozzon... legyenek világító testek, hogy világítsanak a földre". A szent-jános bogárka világít, a madárcák ezrei énekkel dicsérik a teremtőt. A nap és hold is évezredek óta pontosan teljesítik amire Isten őket teremtetette "Mert minden ami van te neked szolgál" (Zsolt. 119:91.) éneklie ezekről a zsoltáríró. Ó, csak mi gyarló emberek felejtjük el, hogy Isten számít reánk és bizalmával és szeretetével így szinte naponként visszaélünk.

Egy keleti közmondás szerint: "A tétlenség olyan, mint a szén; ha nem ég csak szennyessé tesz téged". Egy másik közmondás azt mondja: "Az okosságnak két szeme van: az egyikkel előre néz, mit kell tennie. A másikkal: hátratekint, mit végzett el". Ha ezt az elméletet szolgálatunkban felhasználjuk, gondolom, sohasem leszünk tétlének, mert előttünk mindig sok a munka. De ha hátratekintve semmit sem látunk elvégezve abból ami reánk volt bízva, akkor csak olyanok leszünk, mint a szén mikor nem ég...

A tizenegy tanítványban Jézus nem csalódott, közülük nem is egy vértanúságával pecsételte meg Jézus bizalmát. És, hogy hűen elvégezték a reájuk bízott feladatot, bizonyosága az annak, hogy közel 2000 éve hirdettetik az evangélium, a Biblia nincs többé láncra fűzve, az Ige táplál, az imádság felemel, erőt, kitarást ad a boldog szolgálatra. Éljl vele te is testvérem! Reád is számít az Úr!

S. J-né

ERŐS MEGGYŐZŐDÉS ÉS SZERETET

Fundamentálista vagyok — mondta Charles Graves, a Nichols Hills Baptist Church pásztor —, a legszigorúbb bírálatom a fundamentálisták ellen az, hogy nagyon sokszor szeretet nélkül valók. Amint látszik sok hívőben van erős meggyőződés, de kevés szeretet.

A clevelandi Bethánia Magyar Baptista Gyülekezet Evangéliumi napokat tartott május 20—21-én, szombaton délután és vasárnap. A helyi gyülekezet tagjain kívül megjelentek testvéreink Cleveland környékéről, Torontóból, Buffalóból, New York államból, Campbellből és Pittsburghból. Megjelentek vagy szombaton, vagy vasárnap clevelandi református, evangélikus és adventista magyar testvérek. Ott volt dr. Haranghy László egyetemi tanár és Endrei Ferenc református lelkész.

A meghívott előadók között volt dr. Udvarnoki Béla, dr. Haraszti Sándor, Orosz Attila, Lant Emil és Major Mihály. Major testvér felesége balesete miatt nem jöhetett el, de a campbelli testvéreket képviselte Szabó S. testvérnő. Orosz testvér elfoglaltsága miatt szombat este látogatott el. A fent jelzett lemondások miatt távolmaradt testvéreket Bretz Emil és Kun Gyula testvérek helyettesítették.

Velünk volt Pásztor Antal és neje, Jugoszláviából, valamint Nagy Józsefné Magyarországról. Kedves vendég volt Gerzsenyi Ernő és neje Clevelandból.

Az énekkar szépen szerepelt id. Sebestyén János vezetésével, szavaltak Seres Vilmos Buffalóból és Szabó Ferenc Clevelandból. Szólót énekelt Bretz Emilné és meghallgattunk egy ének-hármast. A konferencián elhangzott előadásokat ifj. Sebestyén János hangszalagra vette.

A testvéri érdeklődésre mutat az, hogy egyesek távoli vidékről jöttek. A buffalóiak 198 mérföld, Zeke testvérek 380 mérföld, a torontóiak 300 mérföld, Udvarnoki testvér 680 mérföld, Haraszti testvér 890 mérföld távolságról jöttek.

A vendégek elszállásolását Forrás Ede diakónus testvér intézte. Több vendég igénylőnek nem jutott vendég.

A vendégeket és a helyi gyülekezet tagjait étkezésen is vendégül látta a Bethánia Magyar Baptista Gyülekezet. Szombaton este a vacsorán 85-en

vettek részt (100-ra terítettek). Vasárnap ebédre és vacsorára húslevest, töltöttkáposztát, süteményeket és kávékat szolgáltak fel — még maradék is volt szép mennyiségben. A főzést Forrás Edéné testvérnő végezte az imaház alsó helyiségében lévő konyháján. Segítségére volt Vigh Jánosné testvérnő. A terítésben és felszolgálásban közreműködtek dr. Kovács Vilmosné, Lant Theofilné, Szabó Ferenc és felesége, ifj. Sebestyén Jánosné és Bretz Emilné testvérek. A vendéglátásért a gyülekezet nem számított semmit. Voltak azonban önkéntes adományok étkezési kiadásokra — 75.— dollár összegben. Ez nagyjából fedezte is azt a kiadást, amit a gyülekezet a helyi nőtestvérek élelmi hozzájárulásán kívül élelmicikkekre költött. A szokványos gyülekezi persely-gyűjtés fedezte a vendéglátók útiköltségét. Ezekről a gyakorlati dolgokról azért adunk tájékoztatást, hogy más gyülekezetek is felbátorodjanak egy ilyen konferencia meghívására és kezdeményezésére.

Nagyon megható volt, amikor vasárnap délelőtt az összes jelenlevő prédikátor testvérek közös szolgálataival a gyülekezet az Úr asztalához járult. Sebestyén János és Forrás Ede diakónus testvérek vitték ki a kenyeret és bort.

A konferencia tanulságai

1. Az összejövetel igen szükségesnek és áldásosnak bizonyult. Egy testvérnő, Szabó Sándorné, Campbellből ezt írta: "Igen kedves nap volt. Lelkesítő evangéliumi beszédeket hallottunk, szép számban voltunk és egymás látásának igen örültünk. A mélyen járó biblia tanítások igen szükségesek a lelki élethez és a keresztyéni eljáráshoz. A bibliai igazságok kiemelése jelentőségteljes volt. Igen hálás vagyok, hogy ott lehettem."

2. Itt jobbnak találtuk a szombat-vasárnapi összejövetelt.

3. Más felekezetekhez tartozó magyar testvéreink is szívesen jönnek az összejövetelre.

4. A költségeket (étkezés, előadók útiköltsége) a szokásos perselyezés

fedezi. Nem kell félni a kiadásoktól.
5. Nagyon érdemes ilyen Evangéliumi Napokat tartani! Jobban megismerjük az igét és egymást. A napokat bővíteni lehet angol nyelvű előadásokkal, hogy gyermekeink is épüljenek.

A misszió bizottság örömmel venné, ha kapna meghívásokat az őszi hónapokra Evangéliumi Nap megrendezésére. A meghívást küldjük gyülekezeteink a következő címre: Dr. Haraszti Sándor, 217 Arrowhead Blvd. Court-B., Jonesboro, Georgia, 30236.

MY VISIT TO
SILLIMAN MEMORIAL
BAPTIST CHURCH,
BRIDGEPORT, CONNECTICUT

(David O. Lindsay, Pastor)

On December 19, last year, I had a fine visit with members of the Silliman Memorial Baptist Church, a member church of The Hungarian Baptist Union of America. This church is close to the hearts of all of us, as we had several conventions as guests of this fine church. We know their agile, young, pastor who is full of vigor and missionary zeal. During my visit, I was the personal guest of Brother Elmer Kish and Erny Kish and Arthur Stumpf. All three of these Brethren are members of The Finance Committee and I had excellent opportunity to discuss with them matters of importance regarding the Bethesda Baptist Retirement Home, Palm Bay, Florida, and by and large the present status of Hungarian Baptist mission work in the United States and Canada. We also attended the Sunday School and the morning service together. At both occasions songs, poem recitals, and Bible readings announced the good tidings of the Savior's Birth. The pastor had a special Children's Sermon based on Luke II:8-20. The Senior Choir presented a Christmas Cantata entitled "Shepherds Rejoice". This is a folk cantata for Christmas by J. W. Wilson and the choir was conducted by Mr. Arthur Stumpf. Greeters at the doors were Mr. and Mrs. Edward Kish. There was no evening service and the entire congregation was in-

vited to attend the performance of the "Singing Christmas Tree" at the Blackrock Congregational Church. Though I would have enjoyed attending this presentation I visited instead Suzanne Stumpf, whose late minister husband played a very important role in Hungarian Baptist Missions in the United States and Canada. We had a very hearty discussion of several hours in Mrs. Stumpf's home and she presented me with a copy of Az Amerikai Magyar Baptista Történelme, 1908—1958, edited by Petre Gábor, Balla György, Vér Ferenc on behalf of The Hungarian Baptist Union of America. My meeting with Mrs. Stumpf will be ever so memorable to me.

The Silliman Memorial Baptist Church has 130 members. Their operations budget for the year 1971, included:

Preaching of the Gospel	10,302.60
House of Worship and Christian Education Building	5,460.00
Worship in Music	1,000.00
Other Expenses	825.00
GRAND TOTAL OF:	\$17,587.60

Their financial projection for 1972 is 18,597.20. They had contributed \$590.00 to Hungarian Baptist Missions and their projection is the same for 1972. The way they distribute their contribution to Hungarian Baptist Missions is as follows: Hungarian Baptist Union, Bethesda Baptist Home, Hungarian Literary Fund, Hungarian Missions, Sunday School Birthday Fund-Hungarian Missions. The total amount donated to various Missions projects in 1971 by all different organizations of the church was \$6,050.00 I think it would be an excellent idea for many of our member churches to follow this great example.

They had received 10 people in 1971 into their membership by baptism. At the same time, four families (totaling 17 people) moved from the Bridgeport area, although only a couple at this time had transferred their church membership. They did not lose a single member by death in 1971. Their average attendance for morning services through the year was 96, one less than the year

before. Considering the number of families who moved away this was not too discouraging. Their average attendance at the special evening services was 56, which was greater than the year before.

The church has a though and worth reading Annual Report, prefaced by the pastor and compiled by members of different committees. It was encouraging to see the many names indicating people of Hungarian missionary heritage.

The time I spend with this church was so very short. I am looking forward to renewing friendship and establishing new contacts during the Convention in July.

Alexander S. Haraszti
Chairman, Mission's Committee

HAPPENINGS IN THE
BETHESDA BAPTIST HOME

As usual our old folk do not want for activity and programs. At the present time they are enjoying their new color T. V. from early morning to late at night. We took the old T.V. from the lounge room in the Home and placed it in the recreation room in the garage area and the T.V. is hooked up and our tourist and the residents both are enjoying the programs. We have been showing movies in the past and the most recent one shown was in color about the life of Graham Bell the Scientist.

The ladies from the Methodist church of Palm Bay delighted the old folk with singing and cookies.

Mr. Joseph Bika who was a resident in our Home was taken to Sunny Pines Nursing Home. Mrs. Theresa Haloka who was with us for a number of years met Mr. Bika in the Nursing Home and he was fortunate because she was the only Hungarian speaking person at the new home in Rockledge, Florida. Just recently Mrs. Lela Harfield who was also sent to the Rockledge Home passed away and Rev. Kurtz officiated at a grave-side service for her.

Mrs. Helen Veizer, Mrs. Mary Vasi and Mrs. Ida Kantz, three of our faithful gardeners left for a short time vacation to New Jersey. Mrs. Veizer and Mrs. Mary Vassi are re-

gular residents of our Home while Mrs. Kantz is a permanent resident of our tourist home in the Palm Bay house.

We have a special request to make of the owners of the lots on the Fair Haven Subdivision and it is this. Please send a small contribution towards the cutting of grass and heavy growth on your lot because we are receiving complaints from the neighbors due to the fact that small rodents and snakes will infest the properties. We have done much cutting for the owners in the past ten years and we would appreciate a small donation towards gasoline expenses.

If all goes well the Kurtzes will move into their new home on the Subdivision in July. Lehotszky-s who have recently moved from New Jersey purchased a house in Port Malabar close to the Home and they are enjoying their new environment immensely.

Louis J. Kurtz

AMERIKAI MAGYAR ORVOSMISSZIONÁRIUS

Dr. Haraszti Sándorné, dr. Bán Rozália folyó év július 13-án elutazik Magyarországra. Július 28-án tovább folytatja útját Nigériába, Afrika. Az Eku városában levő Baptist Missionary Hospitalben fog dolgozni egy hónapig, mint önkéntes orvosmisszionárius. Dr. Bán Rozália testvérnő néhai Bán Gábor baptista prédikátornak a leánya, hat gyermek anyja. Öt gyermek volt jelen, mikor a Budapesti Orvostudományi Egyetemen 1955. szeptember 10-én megkapta az Orvostudományi Diplomát. Legidősebb fiúk József, a Johns Hopkins Orvostudományi Egyetemen kapott Orvostudományi Diplomát 1971-ben. Legidősebb leányuk, Rózsa, orvostanhallgató (férjezett, három gyermek anyja: Anisa, Kareem, Shandor), ezenfelül három gyermekük (Celeszta, Bence, Palma) jár Collegeba.

Férje, dr. Haraszti Sándor testvér 1970 augusztusában és szeptemberében egy hónapot töltött, mint önkéntes orvosmisszionárius Tanzániában a Mbeya városában levő Baptist Missionary Hospitalban. Útján vele volt kilenc éves fiuk, Leland. Haraszti testvérnőt ez alkalommal ki-

lenc éves leányunokája, Anisa S. Badaruddin, kíséri el afrikai misszió útjára. Mint tudvalevő, az önkéntes orvosmisszionáriusok saját maguk fedezik a missziós út és szolgálat összes költségeit.

A Haraszti orvosházaspár ezen

nagy áldozata kedves illatként fog felszállni az Úrhoz. Ez a missziómunka nem csak a tényleges kiadásokba, hanem a bevétel kiesésébe is kerül. Az Úr tegye áldássá Haraszti testvérünk orvosi szolgálatát Afrikában.

Hegytetői élmények

Mint minden vasárnap, torontói gyülekezetünk most is igen tevékeny volt. Műsoros esténk keretén belül hegytetőkről és az ott nyert élményekről beszélgettünk.

Elsőnek említette valaki Mózeszt a hegyen. 40 napig távol volt az embe-
rektől, nem evett, sem nem ivott, csak gyönyörködött Isten szépségében. Mikor lejött, arca sugárzott Isten dicsőségétől. Mózes arra kérte Istent: "Uram, mutasd meg nékem a te dicsőségedet". Kértük-e már ezt? ... Érdekel-e minket Isten dicsősége? Feljebb helyezzük-e ezt a kívánságunkat minden más fölé?

Isten azért hívta fel Mózeszt a hegyre, mert újat akart neki adni. Istennek sok újdonsága van! De ezért fel kell menni a hegyre! Ezért áldozatot kell hozni. Szükségünk van újdonságokra. A mannát is minden nap frissen kapták, nem lehetett elraktározni.

A következő bibliai személy Ábrahám volt. A legkedvesebbet kérte Ábrahám, hogy kipróbálja őt. Ábrahám jól vizsgázott. Megmutatta, hogy Isten az első szívében. "Áldozó lehetsz, vidd, akit szeretsz..." Van eset, amikor az Urért, és az Ő ügyéért rokoni kapcsolatok megromlanak. "Ha valaki jobban szereti atyját, anyját, feleségét, testvérét, vagy gyermekét, mint engem —, nem méltó én hozzám." Egy evangélista elmondta, hogy egyszer nehéz döntés előtt állt. Saját testvére bankot rabolt, és hozzá jött védelemért. A rendőrség kereste. Add ki, tudjuk, hogy itt van a házában, mondták a rendőrök. Egy pillanatig habozott. Mit tegyek? Eláruljam a saját testvéremet? Feláldozzam az evangéliumi munka jóhírnevét? Nem tehetem. Kiadta fivérét. Évek múlva, mikor az a börtönből hazakerült, elment házához és megköszönte, hogy kiszolgáltatta a rendőrségnek. Tudod, nagyon fel voltam akkor hevülve, és ha a rendőrök el nem visznek, valakit

megöltem volna akkor este. Így eltelt ez a pár év, és mostmár szabad vagyok. Az Úr ügye sem szenvedett csorbát és ez az ember még nagyobb büntől és büntetéstől szabadult meg, testvérenek áldozata által.

Sokak által ismert, de mindig új színben megjelenő történet: Illés a hegyen. Isten megdicsőítette magát és megbizonyította Illés prófétaságát az egész nép előtt, mert tüzet adott az égből. A mi tanítványságunk, kipróbált voltunk is csak egy hegytetői élmény után lesz nyilvánvalóvá. Egy édesanya elmondta, hogy ő is átélte a hitetlenek kiabálását az oltár körül, amikor a Baál papjai táncoltak és nem jött szó, sem felelet. Sokat gúnyolták őt, de nem törődött azzal. Kitartott az Úr mellett. Egyik fia nagy beteg lett és hazaküldték a kórházból, mert gyógyíthatatlan. Ő mellé térdelt és azt mondta: Ábrahám, Izsáknak és Jákóbnak Istene! Mutasd meg a te hatalmadat! Gyógyítsd meg ezt a gyermeket! A felelet lejött az égből, fia meggyógyult, mindenki csodálkozására, mert él a Seregeknek Istene és cselekszik! "Ha az Úr az Isten, kövessétek azt!" Isten gyönyörködik a mi kipróbált hitünkben.

Az új-szövetségi élmények közül valaki megemlítette a Golgota tetőt. Ez a legmegrendítőbb hegyi történet! Jézus Krisztus feláldozása értünk! Nincs ehhez hasonló szép történet még! Legyünk nagyon hálásak érte.

Habakuk próféta is felment a hegyre: "Ör helyemre állok és megállok a bástyán és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám és mit feleljek én panaszom dolgában." Habakuk 2:1.

Van egy régi kedves kis ének, amely így kezdődik: "Egy fáradt vándort láttam a hegyre menni fel, kimerülve, roskadón, de arcán derűvel..." Soha nem volt könnyű felmenni a hegytetőkre, de amikor már

meglátjuk a csúcst, megkönnyebbülünk, és amikor felérünk egészen és végigtekintünk a gyönyörű látványon, örömmel mondjuk: megérté! Erdemes volt!

Szükségünk van hegytetői élményekre! Szükségünk van elcsendesedésekre, az Úrral való társalgásokra.

Soha nem tudom elfelejteni azt a szép napot, amit az óhazában átéltem. Gyülekezetünk vezetője megkérte a tagokat, ha valaki szeretne, jöjjön el, és töltsd el az egész napot csendes imádságban, böjtben, áldott testvéri együttletben. Sokan elmentünk. Amint térdeltünk, és imádtuk az Urat, éreztük, hogy mindig feljebb kerülünk. Egy dicső, új világ, új légkör vett körül minket. A levegő tiszta lett, frissé vált. Messzire láttunk, sokat gyönyörködtünk. Mikor beesteledett, sajnáltuk, hogy haza kell mennünk. Amint rátettem lábaimat az utca köveire és meghallottam a villamosok zörgését, csilingelését, láttam az emberek tolongását, mintha valóban egy nagy, magas hegyről szálltam volna alá, oly idegen, furcsa, zajos volt mindez, bántó, zavaró. Mennyivel más a hegyek nyugalma! Reményik Sándor nagy magyar költő azt mondja, hogy "A hegyen mindig nem maradhatunk... mégis, legyen nekünk vigasztalás, legyen nekünk elég a kegyelem: hogy láttuk egymás fényes arculatját, hogy láttuk egymást Vele — a hegyen."

Nem volna jó itt is, Amerikában és Kanadában egy-egy csendes napot eltölteni az Úr házában? Nagy áldást nyernénk. Próbáljuk meg. Isten előtt felmérhetetlenül becsesek a szentek imádságai. Isten imádozókat keres! Olyanokat, akik meg tudják magukat tagadni, elindulnak és feljebb akarnak kerülni, vállalják az áldozatokat, hogy Úruknek kedveskedhesenek. Isten bőven fizet. Nem lehet olyan kicsiny dolgot tenni, amelyet Ő meg ne jutalmazna. Álljunk örökhelyeinkre a prófétával együtt és figyeljünk az Úrra. Ő adni akar, áldást hinteni bőségesen. Kérjétek és adatik néktek...

Van egy komoly figyelmeztetés részünkre: "A minden útjában állhatatlan ember ne gondolja, hogy kaphat valamit az Úrtól..."

Fel kell mennünk egészen a tetőre.

Somogyi Gáborné, Torontó

SZÁSZ JÁNOSNÉ, Canton, O.
1890—1972.

1972. május 18-án hazahívta az Úr Szász Jánosné testvérnőnk, Szász János, volt irodalmi pénztáros és a cantoni kis magyar gyülekezet vezetőjének a nejét. Elhunyt nőtestvérünk betegeskedett, de eltávozására mégis váratlan volt. Csendben, minden fájdalom nélkül ment át az Örökkévalóságba.

Szászné Asztalos Anna testvérnőnk Kisküküllő megyében, Erdélyben született. 1911. április 19-én lépett házasságra Szász Jánossal. 1912. március 3-án jöttek Amerikába, Cantonba, s azóta Cantonban laktak. 61 évet töltött férjével példás házasságban. 1918-ban megtalálták az Urat, s azóta, mint az Úr gyermekei szolgálták Istent és a gyülekezetet.

Cantonban Szász testvérek otthona volt a magyar baptista Bethánia, ahol a vendég testvérek mindig szívélyes, szerető vendéglátásban részesültek. Házuk nem lehetett volna az a kedves vendéglátó otthon Szász testvérnő keresztyéni lelkülete nélkül. A kis cantoni gyülekezet egy oszlopos tagot, Szász testvér pedig Istentől nyert élettársat és támaszt veszített.

A temetési szolgálat május 22-én du. 1 órakor történt, eltávozott testvérünk meghagyott óhajának megfelelően *Udvarnoki Béla* testvér részvételével. Megjelent a temetésen és szolgált *dr. Hall*, a cantoni első baptista gyülekezet lelkipásztora és *Benedek József* az akroni Isten-Gyülekezete pásztora.

A 84 éves Szász testvérünk vállaira nagy életteher szállt szeretett élettársától való elválással. 61 évi együttélés után már nehéz elképzelni az életet a hitves nélkül. Szász testvérünk azonban Krisztus ereje által kiállja a próbát, s azt teszi, ami a legtöbb vigaszt nyújt: *szolgál tovább az Úrnak*. Elhunyt testvérnőnköt gyászolják sógornői, rokonai, a gyülekezet és a Cantonban élő magyarok.

Az Úr vigasztaló kegyelme legyen Szász testvéren.

U. B.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. július 16. Isten dicsérete. Zsoltár 104:1, 5—8, 14—17; 103:1—5.

Aranymondatt: Zsoltár 104:33.

Hétfő, júl. 10. Bánkódásból örömbé. Zsolt. 13:1—6.

Kedd, júl. 11. A dicséret bizalom. Zsolt. 37:1—11.

Szerda, júl. 12. Dicséret a szent helyen. Zsolt. 150:1—6.

Csüt., júl. 13. Hálaadás dicséret által. Ésaías 12:1—6.

Péntek, júl. 14. Dicséret a csendességben. Habakuk 2:1—4, 18—20.

Szombat, júl. 15. Dicséret és tisztelt. Zsolt. 115:11—18.

Vas., júl. 16. Dicséret az igazságért és irgalomért. Zsolt. 103:6—18.

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. július 23. Bűnbánat és bűnbocsánat. Zsoltár 51:1—12.

Aranymondatt: János I. 1:9.

Hétfő, júl. 17. A bűnbánat ereje. Zsid. 4:11—16.

Kedd, júl. 18. Ima és bűnbánat. Jakab 5:13—20.

Szerda, júl. 19. A bűnvallomás megbocsátást hoz. János I. 1:1—10.

Csüt., júl. 20. Isten megbocsát. Lukács 5:17—26.

Péntek, júl. 21. Van bocsánat! Kollósé 1:9—14.

Szombat, júl. 22. A bűnvallomás szíve. Lukács 24:44—49.

Vas., júl. 23. A bocsánatnyerés áldása. Zsolt. 32:1—11.

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. július 30. Bensőséges közösség Istennel. János I. 4:13—19; Efézus 3:14—21.

Aranymondatt: Galátzia. 2:20.

Hétfő, júl. 24. Az Istennel való viszony kezdete. Róma 5:1—11.

Kedd, júl. 25. Krisztus az alap. Róma 5:12—21.

Szerda, júl. 26. Meghaltunk a bűnek. Róma 6:1—14.

Csüt., júl. 27. A Lélektől vezérelt élet. Róma 8:1—17.

Péntek, júl. 28. Az Istenfélő élet. Róma 12:9—21.

Szombat, júl. 29. Isten munkatársai. Korinthus I. 3:1—9.

Vas., júl. 30. Igazságosság Istentől. Filippi 3:7—11.